

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. května 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep- Nizozemsko) — M. Çoban v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-677/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Dodatkový protokol — Článek 59 — Rozhodnutí č. 3/80 — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Upuštění od uplatňování ustanovení týkajících se bydliště — Článek 6 — Dávky v případě invalidity — Odnětí — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky — Podmínka bydliště — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů“)

(2019/C 255/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: M. Çoban

Žalovaná: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Výrok

Článek 6 odst. 1 první pododstavec rozhodnutí Rady přidružení č. 3/80 ze dne 19. září 1980 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení členských států Evropských společenství na turecké pracovníky a jejich rodiny ve spojení s článkem 59 dodatkového protokolu podepsaného dne 23. listopadu 1970 v Bruselu a uzavřeného, schváleného a potvrzeného jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, podle kterého se odebírá doplňková dávka tureckému státnímu příslušníkovi, který se vrátí do země svého původu a který má v okamžiku opuštění hostitelského členského státu postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů ve smyslu směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. května 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I- Německo) — Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MS „MSC Flaminia“ v. Land Niedersachsen

(Věc C-689/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Přeprava odpadů — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Odpad, který podléhá postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu — Přeprava v rámci Evropské unie — Článek 1 odst. 3 písm. b) — Vyloučení z rozsahu působnosti — Odpad vzniklý na palubě lodi — Odpad na palubě lodi v důsledku havárie“)

(2019/C 255/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MS „MSC Flaminia“

Žalovaná: Land Niedersachsen

Výrok

Článek 1 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů musí být vykládán v tom smyslu, že takové zbytky, v podobě kovového šrotu a hasicí vody kontaminované kaly a zbytky lodního nákladu, z havárie, k níž došlo na palubě lodi, jako jsou zbytky, o něž jde ve věci v původním řízení, musí být považovány za odpad vzniklý na palubě lodí ve smyslu tohoto ustanovení, který je tudíž vyloučen z rozsahu působnosti tohoto nařízení, dokud není vyložen za účelem jeho využití nebo odstranění.

(¹) Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. května 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas- Litva) — AB „Achema“, AB „Orlen Lietuva“, AB „Lifosa“ v. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

(Věc C-706/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Pojem „podpory poskytované státem nebo ze státních prostředků“ — Opatření, jejichž cílem je poskytnout kompenzaci poskytovatelům služeb veřejného zájmu v odvětví elektřiny — Pojem „podpory, které ovlivňují obchod mezi členskými státy“ a „narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž“ — Pojem „selektivní výhoda“ — Služba obecného hospodářského zájmu — Kompenzace nákladů souvisejících s plněním povinností veřejné služby“)

(2019/C 255/09)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AB „Achema“, AB „Orlen Lietuva“, AB „Lifosa“

Žalovaná: Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

za přítomnosti: Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, UAB „Baltpool“

Výrok

- 1) Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že finanční prostředky určené k financování režimu takových služeb veřejného zájmu, jako jsou služby veřejného zájmu v odvětví elektřiny, jsou státními prostředky ve smyslu tohoto ustanovení.